

Sygnatura akt II C 1078/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia K. T.

Protokolant st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 stycznia 2020 roku w Ł.

sprawy z powództwa U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko I. U.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 287 (dwieście osiemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 1078/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym przed Sądem Rejonowym w Elblągu, w dniu 2 kwietnia 2019 roku U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. domagał się zasądzenia od I. U. kwoty 1.190,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

(pozew k. 3-4v)

Postanowieniem z dnia 27 maja 2019 roku sprawę przekazano do rozpoznania tut. Sądowi.

(postanowienie k. 24-26)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut nieudowodnienia i przedawnienia roszczenia.

(odpowieź na pozew k. 40-41)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 marca 2019 roku został wystawiony wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...), w którym U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (wpisany do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie pod numerem (...)), stwierdził że w dniu 4 lipca 2016 roku nabył od (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wierzytelność wobec I. U.. Zobowiązanie wynika z umowy bankowej.

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 5)

W dniu 11 sierpnia 2016 roku (...) S.A. w imieniu U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. sporządził pismo zawiadamiające pozwaną o cesji wierzytelności dochodzonej pozwem i stanowiące wezwanie do zapłaty.

(zawiadomienie o cesji k. 6-6v)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości, z uwagi na przedawnienie oraz nieudowodnienie przysługiwania roszczenia powodowi.

Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (art. 117 § 1 k.c.). W dniu 9 lipca 2018 roku wszedł w życie przepis art. 117 § 2 (...) " (...) ¹ (...) " (...) k.c., zgodnie z którym, po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Powyższe oznaczało konieczność brania przez Sąd pod uwagę z urzędu przedawnienia roszczenia, niezależnie od tego, że pozwana podniosła stosowny zarzut. Roszczenie dochodzone niniejszym powództwem bez wątpienia jest roszczeniem majątkowym przysługującym przeciwko konsumentowi, a zgodnie z zasadą ogólną z upływem trzech lat przedawniają się roszczenia – jak w przedmiotowej sprawie – związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, jako że bank – pierwotny wierzyciel takową prowadził. Początkiem biegu terminu przedawnienia jest chwila wymagalności roszczenia. W przedmiotowej sprawie brak jest bliższych danych wskazujących, kiedy wierzytelność dochodzona przedmiotowym powództwem stała się wymagalna. Jednak już w kontekście zaoferowanego przez powoda twierdzenia można było przyjąć, iż roszczenie jest przedawnione, skoro jak twierdzi powód było wymagalne 31 marca 2016 roku, a zatem termin przedawnienia upłynął 31 marca 2019 roku. Skoro pozew wniesiono 2 kwietnia 2019 roku to nie doszło do przerwania terminu przedawnienia, który uprzednio upłynął.

Nadto wskazać należy także, że powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. W żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej wynikająca z zawartej przez pozwaną umowy bankowej z wierzycielem pierwotnym, w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał bowiem, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanej od (...) Bank (...) S.A. Powód nie przedstawił, żadnego dowodu nabycia przez wierzytelności wobec I. U.. Załączony wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu ma w postępowaniu cywilnym wyłącznie moc dokumentu prywatnego (por np. wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28.12.2016 roku, I ACa 590/16), co przy zakwestionowaniu przez pozwaną istnienia wierzytelności w stosunku do pozwanej, przysługującej poprzednikowi prawnemu powoda nie mogło prowadzić do udowodnienia roszczenia. Powód twierdził, iż jego roszczenie znajduje swoje źródło w umowie zawartej pomiędzy (...) Bank (...) S.A., a pozwaną. Strona powodowa nie załączyła jednak do akt sprawy ani kopii umowy łączącej pozwaną z pierwotnym wierzycielem, ani innych dokumentów, z których wynikałaby kwota dochodzona pozwem. Mając na uwadze powyższe okoliczności powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o dyspozycję przepisu art. 98 k.p.c.